

Nr 58.

Av herr **Pehrsson** i Bramstorp, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående vissa åtgärder till bekämpande av smittosamma kreaturssjukdomar.

Den på kontinenten och i vårt grannland Danmark ständigt härjande mul- och klövsjukan har genom vår intimare förbindelse med dessa länder de senaste åren med vissa mellanrum utbrett sig även till vårt land. Statsmakterna ha, enligt mitt förmenande, på ett förtjänstfullt sätt sökt att med alla till buds stående medel bekämpa denna svåra kreaturssjukdom och vill det synas, som om den metod, nedslaktningen jämte påbjuden sträng isolering, som hittills tillämpats, vore rätta sättet att i viss mån begränsa sjukdomens uppkomst och hämma densamma. Det är säkerligen mången lantman, som, sedan han efter mångårigt, målmedvetet arbete lyckats få en god kreatursbesättning, med en viss fruktan emotser sjukdomens större utbredning, varigenom det möjligen skulle för statsmakterna bliva oöverkomligt att fortsätta på den inslagna vägen för bekämpande av sjukdomen.

Inom våra existerande större försäkringsinrättningar för kreatursförsäkring är det ju möjligt att försäkra även mot denna sjukdom, men utgår ersättning härifrån endast för de djur, som dö av sjukdomen och den förlust å mjölk, varav djurägaren under tiden drabbas; och torde det inte heller vara tänkbart att genom denna frivilliga försäkring åstadkomma sådana fonder åt försäkringsinrättningarna, att vid en större utbredning av sjukdomen någon hjälp härifrån vore att påräkna för ett effektivt bekämpande av densamma. Enligt mitt förmenande är det ett viktigt statsintresse att hindra denna sjukdoms spridning med därav minskad produktion av mjölk; och gäller det kanske i allra högsta grad att hindra sjukdomens spridning till det övre Sverige, vilka djurstammars hårda decimering det bleve svårt att

ersätta. Men om än statsintresset är aldrig så stort, så finns ju ofrånkomligt även ett enskilt intresse hos alla djurägare, och jag ifrågasätter därför, om det ej genom någon försäkringsform, vartill statsbidrag lämnas, vore möjligt att ålägga varje djurägare en viss årlig avgiftsplikt pr djur eller i förhållande till besättningens värde, vilka medel skulle förvaltas av t. ex. lantbruksstyrelsen och med tillhjälp av statsmedel användas till bekämpande av smittosamma sjukdomar.

På grund av vad jag sålunda anfört hemställer jag,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning i här antytt syfte och till riksdagen framkomma med det förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 18 januari 1921.

Axel Pehrsson
i Bramstorp.

I motionen instämma:

Dan. Poppius.

Sven Jönsson.